

ĐƯA CON CỦA LỜI HỨA

Kinh Thánh: Sáng Thế Ký 21: 1- 10 & Đoạn 22

Câu ghi nhớ: Vì tin chắc rằng điều chi Đức Chúa Trời đã hứa, Ngài cũng có quyền làm trọn được. Rô-ma 4: [21](#)

Mục đích: Giúp cho chúng ta biết Ngài là Đức Chúa Trời thành tín, hãy tin cậy và vâng lời Ngài.

I. Đưa con của Lời Hứa được sanh ra:

1. Đấng giữ lời hứa: Sáng Thế Ký 21: **1** Đức Giê-hô-va đến viếng Sa-ra, theo **như lời Ngài đã phán**, và làm cho nàng như **lời Ngài đã nói**.

* Sáng Thế Ký 12: **2** Ta sẽ làm cho ngươi nên một dân lớn (lúc ông khoảng **75** tuổi).

* Sáng Thế Ký 13: **16** Ta sẽ làm cho dòng dõi ngươi như bụi trên đất; thế thì, nếu kẻ nào đếm đặng bụi trên đất, thì cũng sẽ đếm đặng dòng dõi ngươi vậy.

* Sáng Thế Ký 15: **4** Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Áp-ram rằng: Kẻ đó chẳng phải là kẻ kế nghiệp ngươi đâu, nhưng ai ở trong gan ruột ngươi ra, sẽ là người kế nghiệp ngươi. **5** Đoạn, Ngài dẫn người ra ngoài và phán rằng: Ngươi hãy ngó lên trời, và nếu ngươi đếm được các ngôi sao thì hãy đếm đi. Ngài lại phán rằng: Dòng dõi ngươi cũng sẽ như vậy.

* Sáng Thế Ký 17: **2** Ta sẽ lập giao ước cùng ngươi, làm cho dòng dõi ngươi thêm nhiều quá-bội.

* Sáng Thế Ký 18:19 Ta đã chọn người đặng người khiến dạy các con cùng nội nhà người giữ theo đạo Đức Giê-hô-va, làm các điều công bình và ngay thẳng; thế thì, Đức Giê-hô-va sẽ làm cho ứng nghiệm lời Ngài đã hứa cùng Áp-ra-ham.

2. Đúng thời điểm: **2** Sa-ra thọ thai, sanh một con trai cho Áp-ra-ham trong khi tuổi đã già, **đúng kỳ** Đức Chúa Trời **đã định**.

* Sáng Thế Ký 18:14 Há có điều chi Đức Giê-hô-va làm không được chẳng? **Đến kỳ đã định**, trong một năm nữa, ta sẽ trở lại cùng ngươi, và Sa-ra sẽ có một con trai.

* Ha-ba-cúc 2: **3** Vì sự hiện thấy còn phải ứng nghiệm trong **kỳ nhất định**, sau cùng nó sẽ kịp đến, không phỉnh dối đâu; nếu nó chậm trễ, ngươi hãy đợi; bởi nó chắc sẽ đến, không chậm trễ.

* Truyền Đạo 3: 1 Phàm sự gì có thì tiết; mọi việc dưới trời có **kỳ định**.

* Ga-la-ti 4: **4** Nhưng khi **kỳ hạn** đã được trọn, Đức Chúa Trời bèn sai Con Ngài bởi một người nữ sanh ra, sanh ra dưới luật pháp, **5** để chuộc những kẻ ở dưới luật pháp, và cho chúng ta được làm con nuôi Ngài.

3. Đúng tên: **3** Áp-ra-ham đặt tên đứa trai mà Sa-ra đã sanh cho mình là Y-sác: **Vui cười**

Áp-ra-ham cười: Sáng Thế Ký 17: **17** Áp-ra-ham bèn sấp mình xuống đất, **cười** và nói thầm rằng: Hồ ể người đã trăm tuổi rồi, mà sanh con được chẳng? Còn Sa-ra, tuổi đã chín mươi, sẽ sanh sản được sao?

Sa-ra cười: Sáng Thế Ký 18: **12** Sa-ra cười thầm mà rằng: Già như tôi thế này, ể còn được điều vui đó sao? Còn chúa tôi cũng đã già rồi!

4. Đúng ngày: Sáng 21: **4** Đúng tám ngày, Áp-ra-ham làm phép cắt bì cho Y-sác theo **như lời Đức Chúa Trời đã phán dặn**.

II. Đức Chúa Trời làm một việc vui cười:

1. Sa-ra vui cười: Sáng 21: 5a Và, khi Y-sác ra đời, thì Áp-ra-ham đã được **một trăm tuổi**. 6 Sa-ra nói rằng: Đức Chúa Trời làm cho tôi một việc **vui cười**;

2. Ai nghe cũng vui cười: 21: 5b hết thấy ai hay được cũng sẽ vui cười về sự của tôi. 7 Lại nói rằng: Há ai dám nói với Áp-ra-ham rằng Sa-ra sẽ cho con bú ư? Vì tôi đã sanh một đứa trai trong lúc người già yếu rồi (90 tuổi).

Giăng 15: 11 *Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của ta trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn. (Bông trái của Đức Thánh Linh: Ga-la-ti 5: sự vui mừng).*

Giăng 16: 22, và chẳng ai cướp lấy sự vui mừng các người được.

Giăng 16: 24 *Đến bây giờ, các người chưa từng nhân danh ta mà cầu xin điều chi hết. Hãy cầu xin đi, các người sẽ được, hầu cho sự vui mừng các người được trọn vẹn.*

Hê-bơ-rơ 11: **11** Cũng bởi đức tin mà Sa-ra dẫu có tuổi còn có sức sanh con cái được, vì người tin rằng Đáng hứa cho mình điều đó là thành tin. **12** Cũng vì đó mà chỉ một người, lại là một người già yếu, sanh ra muôn vàn con cháu, đông như sao trên trời, như cát bãi biển, không thể đếm được.

Rô-ma 4: **17** y như lời chép rằng: Ta đã lập người làm cha nhiều dân tộc, thật người là cha chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời, tức là Đáng người đã tin, là Đáng ban sự sống cho kẻ chết, gọi những sự không có như có rồi. **18** Người cậy trông khi chẳng còn lẽ trông cậy, cứ tin, và trở nên cha của nhiều dân tộc, theo lời đã phán cho người rằng: Dòng dõi người sẽ như thế ấy. **19** Người thấy thân thể mình hao mòn, vì đã gần đầy trăm tuổi, và thấy Sa-ra không thể sanh để được nữa, song đức tin chẳng kém. **20** Người chẳng có lương lự hoặc hồ nghi về lời hứa Đức Chúa Trời, nhưng càng mạnh mẽ trong đức tin, và ngợi khen Đức Chúa Trời, **21** vì tin chắc rằng điều chi Đức Chúa Trời đã hứa, Ngài cũng có quyền làm trọn được. **22** Cho nên đức tin của người được kể cho là công bình (Sáng Thế Ký 15: 6). **23** Và, ấy chẳng phải chỉ vì một mình người mà có chép rằng đức tin người đã được kể cho là công bình, **24** nhưng cũng vì chúng ta nữa, đức tin sẽ được kể là công bình cho chúng ta, là kẻ tin Đáng đã làm cho Đức Chúa Jê-sus, Chúa chúng ta, sống lại từ trong kẻ chết, **25** Ngài đã bị nộp vì tội lỗi chúng ta, và sống lại vì sự xưng công bình của chúng ta.

3. Cả nhà vui cười: Sáng Thế Ký 21: 8 Đứa trẻ lớn lên, thì thôi bú. Chính ngày Y-sác thôi bú, Áp-ra-ham bày một tiệc lớn ăn mừng (lễ cảm tạ).

4. Con trai của Aga cưới cợt: 9 Sa-ra thấy đứa trai của A-ga, người Ê-díp-tô, đã sanh cho Áp-ra-ham, cười cợt (nhạo báng, khinh bỉ).

(Thái độ của mẹ của Ích-ma-ên trước đây: Sáng Thế Ký 16: **4** Người lại cùng con đòi, thì nàng thọ thai. Khi con đòi thấy mình thọ thai, thì khinh bỉ bà chủ mình.)

5. Bị đuổi đi: Sáng Thế Ký 21: **10** thì người nói với Áp-ra-ham rằng: Hãy đuổi con đòi với con nó đi đi, vì đứa trai của con đòi này sẽ chẳng được kế nghiệp cùng con trai tôi là Y-sác đâu.

Kinh Thánh giải thích: Galati 4: **22** Vì có chép rằng Áp-ra-ham có hai con trai: một là con của người nữ tôi mọi, một là con của người nữ tự chủ. **23** Nhưng con của người nữ **tôi mọi** sanh ra theo xác thịt, con của người nữ tự chủ sanh ra theo **lời hứa**. **24** Cả điều đó có một nghĩa bóng: hai người nữ đó tức là hai lời giao ước, một là lời giao ước tại núi Si-na-i, sanh con ra để

làm tôi mọi ấy là nàng A-ga. **25** Và, A-ga, ấy là núi Si-na-i, trong xứ A-ra-bi; khác nào như thành Giê-ru-sa-lem bây giờ, thành đó với con cái mình đều làm tôi mọi. **26** Nhưng thành Giê-ru-sa-lem ở trên cao là tự do, và ấy là mẹ chúng ta. **27** Vì có lời chép: Hỡi đàn bà son, ngươi là kẻ chẳng sanh nở chi hết, hãy vui mừng. Ngươi là kẻ chẳng từng chịu đau đớn sanh đẻ, hãy nức lòng mừng rỡ và bật tiếng reo cười, vì con cái của vợ bị đẻ sẽ đông hơn con cái của người nữ có chồng. **28** Hỡi anh em, về phần chúng ta, chúng ta cũng **như Y-sác, là con của lời hứa.** **29** Nhưng, như bây giờ, kẻ sanh ra theo xác thịt bắt bớ kẻ sanh ra theo Thánh Linh, thì hiện nay cũng còn là thể ấy. **30** Song Kinh Thánh, có nói gì? Hãy đuổi người nữ tôi mọi và con trai nó; vì con trai của người nữ tôi mọi sẽ không được kẻ tự với con trai của người nữ tự chủ. **31** Ấy vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng phải là con cái của người nữ tôi mọi, bèn là người nữ tự chủ.

III. Đức Chúa Trời thử nghiệm về đứn con của lời hứa:

1. Cách Chúa thử nghiệm: Sáng Thế Ký 22: **1** Khi mọi việc kia đã xong, thì Đức Chúa Trời thử Áp-ra-ham; Ngài phán rằng: Hỡi Áp-ra-ham! Người thưa rằng: Có tôi đây.

a. Khi mọi việc kia đã xong: (Đứn ra đời, đứn bị đứn đi)

b. Dâng đứn con làm của lễ thiêu: Sáng 22: **2** Đức Chúa Trời phán rằng: Hãy bắt đứn con một người yêu dấu, là Y-sác, và đi đến xứ Mô-ri-a, nơi đó dâng đứn con làm của lễ thiêu ở trên một hòn núi kia mà ta sẽ chỉ cho.

2. Thái độ của Áp-ra-ham: Sáng Thế Ký 22: **3** Áp-ra-ham dậy sớm, thắn lửa, đem hai đứn tứ và con mình, là Y-sác, cùng đi; người cũng chặt củi để đứn về của lễ thiêu, rồi đi đến nơi mà Đức Chúa Trời đã truyền dạy. (Rất tích cực như buổi ban đầu. Sáng Thế Ký 12: **4** Rồi Áp-ram đi, theo như lời Đức Giê-hô-va đã phán dạy.)

3. Khoảng đứn đi: Sáng Thế Ký 22: **4** Qua đến ngày **thứ ba**, Áp-ra-ham nhướn mắt lên thấy nơi đó ở lối đằn xa, ...

4. Không cho đứn tứ theo: Sáng Thế Ký 22: **5** thì nói cùng hai kẻ đứn tứ rằng: Hãy ở lại đứn với con lửa; ta cùng đứn trẻ sẽ đi đến chốn kia đằn thờ phượng, rồi sẽ trở lại với hai người.

5. Hai cha con đờn đi: Sáng Thế Ký 22: **6** Áp-ra-ham lấy củi về của lễ thiêu, chắn trên Y-sác, con mình; rồi người cầm lửa và dao trong tay, và cả hai cha con đờn đi.

6. Y-sác hỏi cha về của lễ: Sáng Thế Ký 22: **7** Y-sác bèn nói cùng Áp-ra-ham, cha mình rằng: Hỡi Cha! Người đắp: Con oi! Cha đứn. Y-sác nói: Củi đứn, lửa đứn, nhưng chiền con đầu có đằn làm của lễ thiêu?

7. Lòng tin cậy Chúa của Áp-ra-ham: Sáng Thế Ký 22: **8** Áp-ra-ham rằng: Con oi! **chính Đức Chúa Trời sẽ sẵn sẵn lấy chiền** con đằn đứn làm của lễ thiêu; rồi cả hai cha con cứ đờn đi.

Hê-bơ-rơ 11: **17** Bởi đứn tin, Áp-ra-ham dâng Y-sác trong khi bị thử thắch: người là kẻ đã nhận lắn lời hứa, dâng con một mình, **18** là về con đó mà Đức Chúa Trời có phán rằng: Ấy bởi trong Y-sác mà người sẽ có một đờn đời lấy tên người mà kêu. **19** Người tự nghĩ rằng Đức Chúa Trời cũng có quyền khiến kẻ chết sống lại; cũng giống như từ trong kẻ chết mà người lại đứn con mình.

8. Chuẩn bị để dâng: Sáng Thế Ký 22: **9** Họ đến chốn Đức Chúa Trời đã phán dạy; tại đó, Áp-ra-ham lập bàn thờ, chắn củi lên, trớ Y-sác con mình lại, để lên đờn củi trên bàn thờ.

9. Giết con để dâng: Sáng Thế Ký 22: **10** Áp-ra-ham bèn giờ tay ra cầm lấy dao đằn giết con mình.

Gia-cơ 2: **21** Áp-ra-ham, tổ phụ chúng ta, khi dâng con mình là Y-sác trên bàn thờ, há chẳng từng cậy việc làm được xưng công bình hay sao? **22** Thế thì, người thấy đức tin đồng công với việc làm, và nhờ việc làm mà đức tin được trọn vẹn. **23** Vậy được ứng nghiệm lời Kinh Thánh rằng: Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó kể là công bình cho người; và người được gọi là bạn Đức Chúa Trời.

IV. Chúa can thiệp:

1. Kêu Áp-ra-ham: Sáng Thế Ký 22: **11** Thiên sứ của Đức Giê-hô-va từ trên trời kêu xuống mà rằng: Hỡi Áp-ra-ham, Áp-ra-ham! Người thưa rằng: Có tôi đây.

2. Chớ làm hại đứa trẻ: Sáng Thế Ký 22: **12a** Thiên sứ phán rằng: Đừng tra tay vào mình con trẻ và chớ làm chi hại đến nó.

3. Biết ông là người thật kính sợ Chúa: 22: **12b** vì bây giờ ta biết rằng người thật kính sợ Đức Chúa Trời, bởi có không tiếc với ta con người, tức con một người. (*Tâm lòng của Chúa*).

4. Chúa chuẩn bị của lễ thế cho Y-sác: Sáng Thế Ký 22: **13** Áp-ra-ham nhướng mắt lên, xem thấy sau lưng một con chiên đực, sừng mắc trong bụi cây, bèn bắt con chiên đực đó dâng làm của lễ thiêu thay cho con mình. (*Hình ảnh của Chúa Jesus chịu thế cho*)

Rô-ma 8:32 Ngài đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì chúng ta hết thảy mà phó Con ấy cho, thì Ngài há chẳng cũng sẽ ban mọi sự luôn với Con ấy cho chúng ta sao?

5. Kinh nghiệm Danh Giê-hô-va Di-rê: Sáng Thế Ký 22: **14** Áp-ra-ham gọi chỗ đó là Giê-hô-va Di-rê. Bởi có ấy, ngày nay có tục ngữ rằng: Trên núi của Đức Giê-hô-va sẽ có sắm sẵn.

VI. Chúa kêu lần thứ hai: **15** Thiên sứ của Đức Giê-hô-va từ trên trời kêu Áp-ra-ham lần thứ nhì mà rằng:

1. Lấy chính mình mà thề: Sáng Thế Ký 22: **16** Đức Giê-hô-va phán rằng: Vì người đã làm điều đó, không tiếc con người, tức con một người, thì ta lấy chính mình ta mà thề rằng: ... Hê-bơ-rơ 6: **13** Khi Đức Chúa Trời hứa cùng Áp-ra-ham, và vì không thể chỉ Đấng nào lớn hơn, nên Ngài chỉ chính mình Ngài mà thề với người rằng...

2. Sẽ ban phước: Sáng Thế Ký 22: **17** sẽ ban phước cho người, thêm dòng dõi người nhiều như sao trên trời, đông như cát bờ biển, và dòng dõi đó sẽ chiếm được cửa thành quân nghịch.

Hê-bơ-rơ 6: **14** Chắc ta sẽ ban phước cho người nhiều, và khiến hậu tự người sanh sản đông thêm.

Galati 3:14 hầu cho phước lành ban cho Áp-ra-ham nhờ Đức Chúa Jê-sus Christ mà được rải khắp trên dân ngoại, lại hầu cho chúng ta cậy đức tin mà nhận lãnh Đức Thánh Linh đã hứa cho.

3. Chiếm được cửa thành quân nghịch:

Sáng Thế Ký 24: 60 Họ chúc phước cho Rê-be-ca mà rằng: Hỡi em gái chúng ta! Chúc cho em được trở nên mẹ của ức triệu người, và cho dòng dõi em được chiếm lấy cửa thành của quân nghịch.

Hê-bơ-rơ 10: **12** còn như Đấng này, đã vì tội lỗi dâng chỉ một của lễ, rồi ngồi đời đời bên hữu Đức Chúa Trời. **13** Từ rày về sau đang đợi những kẻ thù nghịch Ngài bị để làm bệ dưới chân Ngài vậy.

4. Các dân thế gian sẽ được phước: Sáng Thế Ký 22: **18** Bởi vì người đã vâng theo lời dặn ta, nên các dân thế gian đều sẽ nhờ dòng dõi người mà được phước.

Hê-bơ-rơ 6: **10** Đức Chúa Trời không phải là không công bình mà bỏ quên công việc và lòng yêu thương của anh em đã tỏ ra vì danh Ngài, trong khi hầu việc các thánh đồ và hiện nay đang còn hầu việc nữa. **11** Nhưng chúng ta mong rằng mỗi người trong anh em tỏ lòng sốt sắng như vậy, đừng giữ lòng đầy dẫy sự trông cậy cho đến cuối cùng; **12** đến nỗi anh em không trễ nải, nhưng cứ học đòi những kẻ bởi đức tin và lòng nhịn nhục mà được hưởng lời hứa.

5. Trở về nhà: 19 Đoạn Áp-ra-ham trở về nơi hai người đầy tớ; họ đứng dậy, đồng nhau đi về Bê-e-Sê-ba. Áp-ra-ham cứ ở tại Bê-e-Sê-ba.

6. Vợ tương lai của Y-sác: Sáng Thế Ký 22: **20** Sau các việc đó, người ta thuật lại với Áp-ra-ham tin nầy rằng: Nầy, nàng Minh-ca cũng sanh con cho em ngươi, là Na-cô. **21** Con trưởng nam là Út-xơ, em trai là Bu-xơ, Kê-mu-ên, cha của A-ram; **22** Kê-sét, Ha-xô, Phin-đát, Díp-láp và Bê-tu-ên; **23** Bê-tu-ên là người sanh **Rê-be-ca**. Minh-ca sanh tám người con trai đó cho **Na-cô, em của Áp-ra-ham**. **24** Còn người vợ nhỏ, tên là Rê-u-ma, cũng sanh con, là Tê-la, Ga-ham, Ta-hách và Ma-a-ca.

"Cảm ơn Chúa về sự tin cậy và vâng lời của Áp-ra-ham khiến Chúa không hổ thẹn xưng mình là Đức Chúa Trời của họ, xin Chúa giúp con từng bước theo Ngài và giúp con biết vâng lời Ngài như Áp-ra-ham để làm vui lòng Chúa. Con và gia đình con là nguồn phước cho nhiều người trong ân điển của Chúa Jesus Christ. Amen."